

PROGRAMA EMPRESSES I PARLAMENTARIS

Directius i empresaris al Parlament

juny de 2009

PROGRAMA EMPRESSES I PARLAMENTARIS

Directius i empresaris al Parlament

Primera edició, novembre de 2009

© Parlament de Catalunya
Parc de la Ciutadella, s/n · 08003 Barcelona
www.parlament.cat · A/e: edicions@parlament.cat
Tel. 933 046 635 · Fax 933 046 636

Consell de redacció
Parlament de Catalunya

Disseny i maquetació
Departament d'Edicions

Fotografia

© Parlament de Catalunya (Ramon Boadella) p. 6, 8-9, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 i 24;
(Carles Fargas) p. 3; (Pepe Navarro) portada, p. 5; (Xavier Prat) p. 10 i 28

Impressió: Artyplan SA, Barcelona
Tiratge: 200 exemplars

DL: B.45851-2009

Edició no venal

PRESENTACIÓ

La quarta edició del programa «Empreses i parlamentaris» es va celebrar el passat mes de juny. L'experiència de compartir coneixements i maneres de treballar entre parlamentaris i empresaris —després de les edicions anteriors, sobre les indústries del sector ambiental, el sector de les infraestructures i el de les tecnologies de la informació i la comunicació— va tractar del Parlament de Catalunya, de la participació i de la relació de la política amb la societat, una qüestió de molta actualitat.

Tenen a les mans el relat d'aquesta edició, que ha estat possible, una vegada més, gràcies a la col·laboració estreta entre la fundació privada d'empresaris FemCAT i el Parlament de Catalunya.

Aquesta quarta edició ha brindat als empresaris que han participat en la trobada la possibilitat de conèixer més a fons la dinàmica d'una cambra parlamentària i, a la vegada, el Parlament s'ha pogut explicar a l'empresariat del país en primera persona, en clau de present, però també en clau de passat i de futur. Davant una situació de creixent distanciament de la ciutadania envers la vida política, trobades com aquesta esdevenen més útils que mai per a superar aquest pessimisme que s'ha instal·lat en la nostra societat, que té la sensació que la política està des-

connectada de la realitat de la ciutadania. Ha permès compartir experiències en positiu, sobre la molta i bona feina que es fa al Parlament, des de la reivindicació que la política és un art noble, malgrat que actualment estigui força desprestigiada. Conceptes com la bona gestió, l'eficàcia, l'eficiència, el rendiment i la qualitat en el treball també formen part del nostre estil de treball.

La millora de la qualitat de la democràcia és un repte del país al qual tots ens devem. Cadascú, des de la seva responsabilitat, ha de poder participar en les millors condicions possibles d'una nova manera de fer política: més transparent, més dialogant, més moderna i, per tant, més pròpia del segle XXI.

Ernest Benach i Pascual,
President del Parlament de Catalunya

SUMARI

- 5** Introducció
- 6** Les expectatives de FemCAT
- 9** Què és i què fa el Parlament?
- 10** La participació
- 11** La crisi i les solucions
- 13** Política i societat
- 15** El debat
- 23** El Parlament des de dins
- 23** La participació
- 24** El Parlament 2.0
- 25** La gestió del pressupost
- 27** Epíleg
- 28** Annex 1 La producció legislativa
- 30** Annex 2 Relació de participants
- 32** Annex 3 Relació d'activitats

INTRODUCCIÓ

El 14 de juny de 2007 es va posar en marxa el programa “Empreses i Parlamentaris”, amb la signatura d’un conveni de col·laboració entre el Parlament i la fundació privada d’empresaris FemCAT i l’objectiu de fomentar el coneixement recíproc entre els representants del poble de Catalunya i els empresaris.

Dos anys després, el 16 i 17 de juny, els empresaris de FemCAT van venir al Parlament per fer-hi unes jornades amb els parlamentaris i conèixer de primera mà la primera institució del país i el sistema de treball dels nostres representants.

Durant aquests dos anys s’havien fet tres jornades de treball perquè els diputats coneguessin directament el funcionament de tres importants sectors productius del nostre país: les indústries del sector ambiental i energètic, les del sector de les infraestructures, i les del de les tecnologies de la informació i la comunicació.

El 16 de juny a la tarda, hores després d’inaugurar la nova terminal de l’Aeroport del Prat —una vella reivindicació del conjunt de les administracions, de les forces polítiques, dels sectors empresarials i del conjunt de la societat civil de Catalunya— començava al palau del parc de la Ciutadella la quarta edició del programa “Empreses i Parlamentaris”.

La sessió tenia lloc hores abans que l’endemà el saló de sessions acollís el ple que va aprovar, entre altres iniciatives, la llei de política industrial. Els membres de FemCAT van poder seguir en directe la tasca legislativa i d’impuls al govern que exerceix el Parlament i també la sessió de control al president de la Generalitat.

La voluntat del Parlament d’establir mecanismes de col·laboració i obertura a tota la societat no és un missatge sense translació pràctica. El Parlament disposa d’un reglament, actualitzat el 2006, que permet, entre altres coses, participar directament en el procés d’elaboració de les lleis dels sectors implicats o afectats per la futura norma.

Un exemple d’aquesta participació és el procés d’elaboració de l’esmentada llei de política industrial, que ha comptat amb les aportacions del sector productiu de Catalunya i del conjunt dels agents socials, els representants dels quals van comparèixer en seu parlamentària per donar el seu parer abans que els grups parlamentaris presentessin les esmenes a l’articulat del projecte de llei.

Aquesta llei vol donar resposta a les necessitats del teixit empresarial millorant els mecanismes i instruments de planificació i de suport a l’entorn i a les

condicions de competitivitat de la indústria i les empreses que s'hi relacionen. La norma s'inspira en els principis comunitaris més avançats per aconseguir més competitivitat, innovació, internacionalització, productivitat, cohesió i qualitat de l'ocupació.

Per aconseguir-ho, la llei crea un òrgan de participació institucional i de diàleg social: el Consell de Política Industrial de Catalunya, que participará en la definició d'objectius i la identificació dels instruments de política industrial més adequats per a cada sector i hi garantirà la participació dels agents econòmics i socials. També crea l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, encarregada d'executar les polítiques de la Generalitat en els àmbits de la innovació, la transferència tecnològica, la

internacionalització, el foment i la captació d'inversions i la millora de la productivitat. L'agència integrarà el Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial de Catalunya i el Consorci de Promoció Comercial de Catalunya, que queden dissolts.

Les expectatives de FemCAT

Aprofundir aquesta relació directa entre empresa i Parlament és prioritària per a FemCAT i el seu president i director general del Reial Automòbil Club de Catalunya, Josep Mateu, que així ho va constatar. «Estem aconseguint l'objectiu d'acostar el món de l'empresa als diputats i també el d'acostar els polítics als empresaris», va dir. Al seu parer aquestes jornades són un pas endavant perquè l'efecte «multiplica-

dor» que pot tenir el treball conjunt entre empresaris i parlamentaris serveixi per tirar endavant el país.

Mateu va considerar que en el món de la política i a l'administració s'apliquen els criteris d'eficiència que cada dia s'apliquen més a les empreses, en el sentit d'aconseguir els objectius que es busquen però també amb els mínims recursos i cost possibles.

El responsable de FemCAT del programa “Empreses i Parlamentaris”, i vicepresident d'Abantia, Joan Gummà, abans d'entrar en el contingut de les jornades, va voler deixar clar que «no venim de visita, sinó que venim amb moltes ganes d'entendre una miqueta més quina és la vostra feina», perquè «nosaltres som dels que pensem que la col·laboració i l'esforç conjunt és bo per al país i és bo per a tothom».

Un del empresaris participants en aquesta edició va destacar la responsabilitat que tenen els parlamentaris cap al conjunt de la societat. «Nosaltres els mirem a vostès com els directius de l'empresa més gran del país i vostès són els que prenen les decisions que ens afecten a nosaltres i al conjunt de la societat» i per això va reclamar que existeixi «un cert acord» entre totes les forces polítiques perquè la interlocució del Parlament amb la societat sigui encara «més factible».

QUÈ ÉS I QUÈ FA EL PARLAMENT?

Ernest Benach, president del Parlament

Va ser l'encarregat d'inaugurar la quarta edició del programa i de presentar als empresaris les funcions que té encomanades la cambra i els reptes que la institució s'ha plantejat tant des d'un punt de vista de present com de futur.

Va fer un repàs històric començant per les assemblees de pau i treva del segle XI —la «llavor del parlamentarisme basada en el diàleg i el pacte, que són dos dels fonaments que encara defineixen la cultura política catalana»— fins al moment actual. «A la història no es troben raons, però sí explicacions del present. El nostre és un poble que, després de gairebé tres segles plens de persecució, de prohibicions, de diferents dictadures, no ha renunciat mai a la llibertat nacional ni, per tant, a la voluntat d'exercir el seu ple autogovern. La nostra és una història plena d'èpoques difícils, que hem sabut superar sense perdre mai el sentit de col·lectivitat».

Seguidament i per familiaritzar els membres del FemCAT amb l'organització i les funcions de la cambra, el president els va explicar:

1. Els òrgans parlamentaris:

- Els grups parlamentaris, que són la traducció parlamentària dels resultats electorals aconseguits per un partit polític o una coalició de partits. Cal un mínim de cinc diputats per formar grup i els que no ho aconsegueixen s'integren al Grup Mixt. Actualment la cambra està integrada per sis grups: Convergència i Unió, amb 48 diputats; Socialistes-Ciutadans pel Canvi, amb 37 diputats; Esquerra Republicana de Catalunya, amb 21 diputats; el Partit Popular de Catalunya, amb 14 diputats, Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, amb 12 diputats, i el Grup Mixt, amb 3 diputats.
- La mesa, que és l'òrgan rector col·legiat de la cambra i està compost per un president, dos vicepresidents i quatre secretaris, que són elegits a la sessió constitutiva del Parlament. Les seves funcions més importants són ordenar el treball parlamentari, interpretar el reglament i dirigir els serveis de la cambra. La mesa és assistida per la secretària general i el lletrat major.
- La junta de portaveus, que integren els portaveus designats per cada grup parlamentari i que es reuneixen amb el president, la resta de membres de

la mesa i la secretària general. Les funcions més importants que té són establir l'ordre del dia dels plens, i ordenar i facilitar les tasques i els debats.

- El ple, que formen tots els diputats reunits en sessió, és l'òrgan suprem de la cambra, en què es debaten en última i definitiva instància les qüestions que, segons l'estatut, són competència del Parlament.
- Les comissions, que estan formades per grups reduïts de diputats que reproduïxen proporcionalment el repartiment d'escons i que s'especialitzen en determinades matèries (afers institucionals, economia, educació, salut, política territorial, medi ambient, treball, cultura, agricultura...)

2. Les funcions del Parlament:

- La funció legislativa consisteix a elaborar i aprovar les lleis que regulen les competències que l'estatut d'autonomia estableix com a exclusives de la Generalitat i també les competències compartides en què la Generalitat té potestat legislativa. Les lleis poden néixer d'una proposta que fa el govern, que és quan s'anomenen projectes llei, o del diputats o grups parlamentaris, i en aquest cas reben el nom de proposicions de llei. També poden haver-hi proposicions de llei fruit d'una iniciativa legislativa popular (que requereixen el suport d'un mínim de 50.000 ciutadans) o d'una iniciativa de consells comarcals o municipis.
- La funció de creació, control i impuls del govern i de la seva acció política. El Parlament elegix entre un dels seus diputats el president de la Generalitat i és també qui el pot fer caure, tant a ell com al seu govern, amb una moció de censura o una qüestió de confiança. El Parlament té altres mecanismes per criticar, controlar i orientar l'actuació política i administrativa del govern, com ara els debats de política general, les preguntes

al president i als consellers, les compareixences i interpel·lacions dels membres del govern, les propostes de resolució...

- La funció representativa s'exerceix a Catalunya, a la resta de l'estat i a l'àmbit internacional. El president va destacar el treball que fa el Parlament per ser present en el mapa internacional, promoure la marca "Catalunya" i treballar-hi a favor. «La nostra presència a la xarxa institucional és fonamental perquè Catalunya mantingui veu, influència i capacitat de decisió sobre el nostre futur en un món on cada cop el més important ja no és ser el més fort sinó tenir la capacitat per poder sumar el major nombre de suports».

La participació

Introduïts ja els aspectes essencials del Parlament, el president va fer un pas més enllà, va dibuixar el parlamentarisme del futur i va marcar les línies de treball que han de guiar la institució els pròxims anys d'aquest segle XXI. «És evident que per donar-nos a conèixer al món amb veu pròpia no podem ser un Parlament tancat ni aïllat del que passa al país i per això un dels objectius fonamentals ha estat la modernització i l'obertura del Parlament a la ciutadania».

Així doncs, va apostar per continuar avançant en els mecanismes d'aprofundiment de la participació en tres nivells: el dret dels ciutadans d'estar informats, el dret de ser consultats i el dret de prendre part en les decisions.

Benach va explicar les potencialitats que ofereixen les noves eines tecnològiques a favor de la comunicació i la informació, i les passes dutes a terme per la cambra, com l'aposta per la web, el Canal Parlament i la presència de la cambra a les xarxes socials, el que anomenen el Parlament 2.0.

«El gran canvi i la revolució parlamentària dels pròxims anys ja no és obrir-se a la ciutadania sinó

més aviat interactuar amb la ciutadania, escoltar-la de manera activa. Per tant, entendre-la, donar-li respostes i incorporar el coneixement i la perspectiva que té de la societat a la nostra feina». El president va sentenciar que, amb les noves tecnologies, això no és cap problema sinó que «el que és més complicat normalment és canviar mentalitats».

La crisi i les solucions

El president va deixar la part final de la seva intervenció per parlar de l'actual situació de crisi, una crisi financera i econòmica però també en altres àmbits, com el sector productiu i el sistema de valors. Per afrontar aquesta situació calen mesures en economia, treball, investigació científica i el reforç de les políti-

ques de protecció social, però, també, segons que va dir Benach, alguna cosa més: «Saber que tots nosaltres, siguem polítics, empresaris o ciutadans, tots en som responsables, però, alhora, en som la solució».

Per això va dir que cadascú s'ha d'implicar, des de la seva responsabilitat, per trobar el camí de sortida de l'actual situació i, si és possible, sortir-ne «reforçats».

I per acabar va fer la següent reflexió: «La solució moltes vegades pensem o esperem que vingui de fora. Doncs no vindrà de fora. La solució ha de venir del nostre esperit inquiet, un esperit que estigui sempre a la recerca de nous camps en molts àmbits de la investigació, noves fórmules que resulten necessàries per al progrés social, econòmic i empresarial».

POLÍTICA I SOCIETAT

Joan Rigol, president del Parlament
a la VI legislatura (1999-2003)

Va ser el moderador, o més ben dit, l'«agitador del diàleg» com ell mateix es va qualificar, de la taula rodona “Política i Societat” en què van participar els empresaris de FemCAT i els diputats de tots els grups parlamentaris.

Rigol va introduir el tema fent dues afirmacions que després va desenvolupar: la primera, que un debat entre empresaris i parlamentaris implica parlar a fons de «desafecció política» i de «crisi econòmica», i la segona, que Catalunya només és governable i té perfil de nació quan els polítics i la societat civil tenen la «complicitat suficient» per posar per damunt de qualsevol altra la dimensió de país.

L'expresident va fer una enèrgica defensa de la tasca dels diputats —«tots són gent que dignifiquen la política»—, però va reconèixer que hi han elements de distorsió que fan que la imatge que té la gent dels polítics quedi totalment alterada.

«Ens veuen com uns endogàmics totals dintre l'estructura del poder», «fem una política corporativista», «moltes vegades la imatge dels partits polítics és en mans dels tacticistes», «no podem estar abocats a l'immediatisme», «la servitud dels polítics

de sortir als diaris comporta el reduccionisme del missatge polític», «les institucions són del poble» i «si algú es planteja guanyar eleccions per agafar la institució i fer-ne una trinxera perdem la dimensió institucional del nostre poble». Aquestes van ser algunes de les frases que va utilitzar per animar el debat posterior.

En referir-se a la crisi, l'expresident es va adreçar tant als empresaris com als polítics per demanar-los que no ens «autoenganyem». «El missatge que se'ns dóna és que hem d'estar esperant que arribi el final del 2010 per dir: “Això ja està, tornem-hi i tot tornarà a ser com abans.” I ni Catalunya ni Espanya no tornaran a ser com abans després d'aquesta crisi».

Va acabar la seva exposició fent-se tres preguntes: Com hem de treballar conjuntament perquè l'educació i la cultura tinguin el valor que realment es mereixen?, com hem de buscar un model i un perfil de productivitat adequat al nostre país? i quina exigència deontològica han de tenir els partits polítics perquè la política sigui la culminació i un estímul de la mateixa societat.

EL DEBAT

Germán Ramón Cortes (Paradigma FCM)

Va ser el primer de demanar la paraula i va veure una sèrie de trets comuns entre el món empresarial i el polític, com ara el tractament mediàtic que es fa d'algunes qüestions empresarials i industrials, i l'esperit de competència. «Vostès volen guanyar unes eleccions, nosaltres una quota de mercat, un projecte, una obra... Però potser sí que hem entès que la unió fa la força, i a les patronals i a les associacions empresarials no ens tirem els plats pel cap, almenys públicament».

En aquesta primera intervenció es va posar de manifest una de les principals preocupacions del món empresarial: com poder fer arribar les seves propostes directament al Parlament o al govern. «A vegades tenim la sensació que no sabem què hem de fer per poder opinar o fer un suggeriment, perquè tenim por que si ho fem per mitjà d'un partit polític serà prou perquè sigui rebutjada pels altres partits».

Anna Simó (ERC)

Va agafar la pilota que havien llançat i va dir que per vèncer el «recels» acabats d'expressar caldria propiciar trobades de tots els grups parlamentaris, cosa

que actuin per fer evolucionar la pràctica i la maduresa política de partits i ciutadania.

Daniel Sirera (PPC)

«El meu consell fonamental és que feu de *lobby* i que s'ha de parlar amb totes les forces polítiques, amb les que manen i amb les que no manen», va dir el diputat, que es va mostrar molt liberal en afirmar que en molts camps «la intervenció política hauria de ser la mínima» i que els polítics «el que hem de fer és tractar que no se'ns noti l'empremta en els àmbits de decisió de les coses que passen cada dia».

Roberto Labandera (SOC-CpC)

Al seu parer el món econòmic ja actua de *lobby* i el va apel·lar a exercir la seva «responsabilitat social». «La qüestió fonamental del món econòmic és treballar pel manteniment dels llocs de treball i la millora de les condicions dels treballadors, i el món polític ha de garantir que aquest esforç compti amb lleis, reglamentació i polítiques concretes que hi donin suport».

Respecte a la crisi, va dir que no existeix la «recepta» per sortir-ne i que no hi haurà manera de fer-ho si no hi ha «la concurrència dels sectors econòmic, polític i també d'altres sectors», deixant clar que la societat civil «és tremendament complexa, diversa i variada» i que, a més, «no és única sinó que n'hi ha diverses, de societats civils». El diputat es va mostrar confiat que es podrà sortir de l'actual situació «reforçant la participació i intervenció de l'estat», entenent que la Generalitat és una part important de l'estat.

que ja s'ha fet en altres ocasions. Aquestes trobades permeten després que cada grup canalitzi com cregui més oportú les aportacions dels empresaris, i a més són una manera de visualitzar la unitat d'interlocució del grups parlamentaris en benefici de l'«interès general». La diputada va fer autocrítica i va reconèixer que a vegades hi han dificultats per atendre «amb qualitat i amb tota dedicació» la multiplicitat de demandes que reben.

Pel que fa a la desafecció, va dir que «és cosa de tothom» i va considerar que els partits polítics no poden estar sempre buscant les causes sinó que cal

Jordi Pujol (Prefabricats Pujol)

Va considerar legítim que cada diputat traslladi en aquestes jornades el posicionament del seu partit, però va afirmar que «nosaltres el que voldríem és

una certa unitat dels partits polítics a l'hora de prendre unes decisions que, al capdavant, ens afecten absolutament a tots». «Nosaltres hem vingut a entendre com treballen vostès, però lògicament primer hi hauria d'haver un cert acord entre vostès també, perquè la interlocució dels representants empresarials amb el Parlament fos més factible». L'empresari va demanar conèixer els mecanismes de comunicació amb el Parlament i l'ús que se'n fa.

Joaquim Boixareu (Irestal Group)

La resposta va venir de la mà d'un altre empresari. Boixareu va explicar que ha comparegut diverses vegades davant la Comissió d'Indústria per parlar de la llei de política industrial o el pla Indústria XXI i que els diputats fan una feina «excel·lent». De tota manera, va lamentar que es pugui trigar dos anys a elaborar una llei com la de política industrial «quan el que li convindria a la societat és que es fes en un termini molt més curt». Al seu parer, uns terminis tan llargs són impensables a l'àmbit de les preses de decisió del món de l'empresa.

Meritxell Borràs (CiU)

També va destacar els mecanismes que tenen el sectors empresarials, com altres entitats i associacions, per fer arribar els seus punts de vista al Parlament, indicant que potser «no són tot el fluids que caldria, però que existeixen». La diputada també va destacar que, malgrat que hi ha competència entre les diverses forces polítiques, és una realitat que hi han amplis consensos per als temes clau per al futur del país, i va posar l'exemple de la llei d'educació. Un altre dels temes de país que requereix la unitat política són les infraestructures. «O som capaços de posar-nos d'acord, hi hagi qui hagi al govern, o vertaderament no sabrem cap on fem evolucionar el país en un àmbit que és fonamental».

Antoni Castellà (CiU)

Va defensar que la unitat és un concepte que necessita molta «generositat» i es va preguntar «la unitat és al servei de què i de qui?» També va insistir que el consens existeix i va posar com a exemple la unitat sobre el Pacte nacional per la recerca, explicant que és possible perquè «és estratègic per al país, perquè hi ha un diàleg molt important amb la societat», i segurament també perquè «no és mediàtic, i la recerca i la innovació no estan a l'agenda del dia a dia de la “batalla” entre partits».

Laia Ortiz (ICV-EUiA)

Al seu parer les demandes dels empresaris per poder tenir veu al Parlament no tenen fonament, perquè «és el col·lectiu amb més percentatge de veu en aquest Parlament» ja que se'ls demana el parer durant la tramitació d'un «95 per cent» de les lleis aprovades. Tanmateix, va reconèixer que caldria trobar altres espais de diàleg que no fossin les compareixences durant les tramitacions legislatives per poder abordar conjuntament les coincidències apuntades amb anterioritat: «Hi ha competència entre nosaltres i hi ha una mala imatge».

Va coincidir amb la resta d'intervencions que el consens en temes de país hauria de passar davant qualsevol altra consideració, però també va deixar clar que a vegades no és possible pels projectes diferenciats de les forces polítiques. «El contrast i el debat és salut democràtica».

Maria Mercè Roca (ERC)

Va introduir nous temes en el debat i va demanar als empresaris saber «el pes i la importància que té la cultura» als seus centres productius, quin paper juguen en la «defensa» de la llengua catalana, el pes de la dona a les empreses i les seves accions per conciliar la vida laboral amb la personal i familiar.

Carles Pellicer (CiU)

Al seu parer tant els polítics com els empresaris treballen per «una societat millor» i per això va defensar la necessitat de fomentar trobades com les que promou el programa “Empreses i Parlamentaris”. Pel que fa a la relació entre els polítics i la societat, va utilitzar termes empresarials per definir-la: «Els polítics en la seva relació amb els ciutadans han de tenir una bona credibilitat i un bon servei postvenda».

Jaume Alsina (Encofrats Alsina)

Va defensar la línia endegada amb la llei d'educació, però va instar a anar encara més enllà perquè la sortida de la crisi passa perquè tinguem una formació adequada, i trobar el camí perquè així sigui «és responsabilitat de tots».

Ramon Carbonell (Copcisa)

Aquest empresari va lamentar que a vegades des del món polític es vulguin penjar «etiquetes» partidistes als empresaris, la qual cosa pot fer mal no tan sols a l'empresari sinó als treballadors de l'empresa. Al seu parer, l'administració pública està «massa polititzada» i a vegades això fa que hi hagin inversions que quedin paralitzades per un tràmit administratiu no resolt a temps.

Rocío Martínez-Sampere (SOC-CpC)

La diputada va tornar a plantejar el tema de l'agilitat en la tramitació de les lleis. Va explicar que ella és ponent del projecte de llei de pressupostos de la Generalitat, que aquesta és una de les lleis més importants de cada any i que es tramita en tres mesos mentre que hi han altres lleis que triguen dos anys. «Es podrien fer més ràpid, però compte amb les garanties que hem de complir, perquè, si no, tampoc estariem fent cap servei a ningú».

Pia Bosch (SOC-CpC)

Va manifestar que tant els empresaris com els polítics són «víctimes dels tòpics» i això es pot solucionar facilitant la interlocució directa amb els ciutadans i amb més coneixement mutu. «Si vostès ens consideren el seu consell d'administració, els demanem que siguin exigents, però també han de conèixer el que nosaltres fem».

Meritxell Ruiz (CiU)

Va instar els empresaris a fer sentir la seva veu i a fer arribar als polítics un missatge clar perquè «com més forta sigui la seva veu, més forta serà l'exigència que tindrem des del Parlament per aconseguir l'acord més ampli entre les forces polítiques, com ha estat possible amb la llei d'educació». També va recordar que empresaris i polítics «tenim la gran responsabilitat de construcció d'una nova societat» i que això passa per formar i educar millor les persones potenciant-ne la qualitat humana i els valors de l'esforç, el mèrit i la cohesió.

Josep Maria Lloreda (KH Lloreda)

Es va referir a la formació de les persones acabades de titular i va dir que quan s'incorporen a l'empresa han d'invertir «molt temps i molts recursos» a preparar-los. Després d'explicar que a la seva empresa la presència de dones és molt important (el 60 per cent dels treballadors són dones i dues dones i quatre homes integren el comitè de direcció), va plantejar el tema de la protecció del medi ambient i ho va fer per dir que alguna cosa deu estar fallant. La seva empresa ha estat líder europeu en productes ecològics i bàsicament ven a l'estat espanyol i una mica a França: «Tothom parla del medi ambient i jo em pregunto com pot ser que una petita empresa catalana sigui líder a Europa, no em quadra».

Josep Mateu (RACC)

Abans d'acabar el debat va contestar alguns dels temes plantejats pels diputats, començant per explicar l'aposta clara de les empreses per la conciliació de la vida laboral i la personal: «Avui dia preval la intensitat a la feina i no la presència». Sobre l'actual crisi va destacar que per primer cop no és una crisi d'empresaris sinó una crisi del model de societat i de valors. I es va adreçar als polítics per dir-los que «notem i es nota molt la falta d'unitat» i que Catalunya necessita construir molts més lideratges als partits.

Joan Rigol

L'expresident del Parlament va cloure la primera sessió de treball de les jornades animant els representants dels diferents grups parlamentaris a agafar-se l'actual desafecció cap a la política com un gran repte generacional i com un fil conductor que porti de forma «èpica» la política a superar l'actual situació. També va adreçar-se a la societat civil, als empresaris, als sindicats i al món de la cultura, per dir-los que mantinguin la seva «extraordinària capacitat d'iniciativa».

Després del debat, els empresaris van visitar el saló de sessions i la resta de dependències del Palau del Parlament, on van tornar l'endemà per fer la darrera sessió de les quartes jornades del programa “Empreses i Parlamentaris”.

EL PARLAMENT DES DE DINS

L'endemà, mentre començava la sessió plenària, els empresaris van tenir una sessió de treball per conèixer el vessant tècnic i administratiu de la primera institució del país.

La secretària general del Parlament, Imma Folchi, va encapçalar les explicacions sobre el treball de la cambra i els mitjans amb què compta per complir els objectius, i en va destacar la independència de funcionament i d'organització, basada en la separació de poders.

Va explicar la dimensió de la primera institució del país, integrada per 135 diputats que representen 7,4 milions de ciutadans, 243 funcionaris i un pressupost de 68,3 milions d'euros.

Per situar els empresaris va comparar la dimensió del Parlament amb la d'altres cambres de territoris equiparables en població a Catalunya. Escòcia, per exemple, que, amb 5,1 milions d'habitants, té un Parlament amb 129 diputats i 428 funcionaris, Flandes, amb 6,1 milions d'habitants, 124 diputats i 242 funcionaris, i el Quebec amb 7,7 milions d'habitants, 125 diputats i 555 funcionaris.

Folchi va qualificar els funcionaris parlamentaris d'«elit» de la funció pública, en va destacar la gran fidelitat a l'empresa i no va dubtar a afirmar que el

treball de suport a la funció parlamentària és d'una gran «eficàcia i excel·lència». «Hi ha», va dir, «un efecte positiu que facilita la identificació del treballador amb l'empresa, un element de motivació permanent, que és treballar en la institució primera i essencial d'un sistema democràtic».

La participació

El director de l'Oficina de Dret Comparat i Relacions Interparlamentàries, Antoni Bayona, va desglossar tots els mecanismes de participació ciutadana en l'activitat parlamentària. Va destacar la participació directa, en el procés habitual d'elaboració de lleis, de les organitzacions i els grups socials interessats en la regulació corresponent. És a dir, abans que els grups presentin esmenes a una iniciativa legislativa, poden demanar, i és habitual que sigui així, la compareixença de les entitats afectades perquè facin arribar el seu parer i els seus suggeriments. Per demostrar el paper actiu que té aquest mecanisme va ressaltar les 529 compareixences que s'han fet en el procés legislatiu.

El Parlament també considera la possibilitat de permetre la participació d'entitats i associacions de caràcter social, econòmic, sindical, humanitari, cultural i educatiu en el treball especialitzat de les

ponències i subcomissions parlamentàries. La participació d'aquestes entitats pot ser presencial o mitjançant la presentació d'informes. L'estatut i les lleis audiovisuals van ser dos dels exemples que va citar Bayona d'ús d'aquests mecanismes de participació.

Al marge del procés legislatiu, també les entitats i associacions poden comparèixer davant les comissions del Parlament per informar de qualsevol qüestió del seu interès o de l'interès dels grups parlamentaris. Com tots els altres casos, és el mateix Parlament el que decideix si aquestes compareixences han de tenir lloc.

Una eina més per afavorir la proximitat entre el Parlament i els ciutadans és la Comissió de Peticions, l'òrgan competent per tramitar les peticions que els ciutadans fan a la cambra en l'exercici del dret de petició individual o col·lectiva. Un cop examinades, la Comissió pot promoure reformes de la legislació catalana i estatal, i acordar resolucions i recomanacions adreçades al govern.

Finalment, el mecanisme més directe per influir en la legislació del país és el procediment anomenat

iniciativa legislativa popular. Els ciutadans poden promoure directament una llei sobre àmbits de competència de la Generalitat (excloses les matèries tributàries) i per fer-ho necessiten la signatura d'un mínim de 50.000 persones. La proposta ha de superar un primer debat al ple sobre la totalitat del text. Si se supera, es tramita com qualsevol altra iniciativa legislativa, és a dir, pot ser esmenada pels grups parlamentaris.

El Parlament 2.0

El Parlament va posar en marxa el 17 de març un seguit de noves eines de participació i va entrar de ple a les xarxes socials d'internet. La cambra té un perfil propi al Twitter i al Facebook, difon els reportatges de Canal Parlament per YouTube, ofereix ginys per publicar els continguts de la web parlamentària a l'ordinador de l'usuari i en altres plataformes, i dona la possibilitat, amb eines de compartició, de trametre i publicar aquests continguts segons les necessitats dels usuaris.

L'explicació de l'aposta del Parlament per les noves tecnologies de la informació va anar a càrrec de la cap del Departament d'Informàtica i Telecomu-

nicacions, Gemma Menéndez, i del cap del Departament de Comunicació, Josep Escudé.

Les noves eines que ofereix l'apartat [Parlament 2.0](#), a què es pot accedir des de la portada de la web, permeten veure a YouTube més de 250 vídeos produïts pels equips de Canal Parlament; dues versions del Twitter, la institucional, en què el Parlament publica referències dels continguts del portal, i una pàgina agregada, en què els diputats que disposen de Twitter publiquen els seus missatges personals; el perfil propi de la cambra al Facebook, que vol ser un canal d'accés als continguts de la web institucional; el *bookmarking* i la compartició, amb què l'usuari pot compartir els continguts de la web i difondre'ls a les xarxes socials, i diferents ginys i *mashups* per facilitar que l'internauta es creï un escriptori virtual amb continguts del portal parlamentari. La web també disposa ara de l'eina Google Translate, que permet traduir automàticament la pàgina a més d'una trentena d'idiomes.

A totes aquestes eines s'hi han d'afegir altres mecanismes de participació ciutadana que ja funcionen des de fa anys, com les subscripcions als continguts de la web via correu electrònic, SMS o *podcast* —que ara presenten una versió millorada a l'espai “El meu Parlament”—, l'apartat “El president respon” o els blocs dels diputats. La cambra treballa en altres projectes de participació relacionats amb l'activitat legislativa, cosa que permetria que els ciutadans opinessin sobre lleis en tràmit o que hi fessin aportacions.

Una altra de les apostes del Parlament per comunicar i arribar directament al ciutadà és Canal Parlament, una plataforma audiovisual que va néixer el 2003 i que té per objectiu divulgar l'activitat del Parlament. Emet pel Canal 3/24 de Televisió de Catalunya i també pel nostre portal d'internet.

El Canal 3/24 emet tots els plens i les comissions d'especial rellevància informativa i cada setmana fa

reportatges sobre les lleis aprovades i l'activitat més significativa de la cambra, a més de reportatges sobre cadascun dels 135 diputats, de qui es fa el perfil biogràfic, professional, personal i polític.

Aquesta programació s'emet també en directe per internet, i també totes les comissions, els actes institucionals i les conferències de premsa, i això és possible perquè hi han tres canals que permeten emetre en directe de manera simultània. Des del portal també es poden consultar en diferit i a la carta tots aquests continguts.

La gestió del pressupost

L'òdior de comptes, David Pol, va explicar detalladament el procés de modernització econòmica que s'ha portat a terme els darrers anys i que ha fet que la cambra sigui el primer Parlament europeu que obté el certificat de qualitat ISO 90001, que és una garantia de servei de qualitat per als clients interns i externs de l'organització i un mètode per garantir el manteniment del rigor en els procediments.

A més de la gestió pressupostària que es fa electrònicament, el Parlament també ha adoptat mesures per ajudar a superar l'actual situació de crisi, entre les quals hi ha reduir de seixanta a trenta dies el termini de pagament als proveïdors.

El Parlament funciona aquest 2009 amb un pressupost de 68.363.627,43 euros. Davant l'actual crisi econòmica, la cambra ha optat per fer un esforç de contenció amb una reducció global del 5,53 per cent respecte a l'exercici anterior i amb la congelació dels sous dels diputats i les assignacions que reben els grups parlamentaris per funcionar.

Les despeses de personal representen el 37,8 per cent del pressupost, les assignacions als grups parlamentaris el 23,2 per cent, les despeses de funcionament el 21,4 per cent i les inversions el 17,4 per cent.

EPÍLEG

El segon dia del programa els empresaris van poder veure com treballen els diputats i com ho fan als ulls de tots els ciutadans, és a dir, en sessió plenària. En aquell ple, a més d'aprovar-se la llei de política industrial, també es va aprovar la llei sobre la localització i identificació de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil Espanyola i la dictadura franquista, coneguda amb el nom de "lleï de fosses", i també es va acordar que la cambra continuï tramitant el projecte de llei de consultes populars per via de referèndum.

Els membres de FemCAT també van seguir des de la tribuna de públic la sessió de control al president de la Generalitat i van comprovar els temes d'actualitat que marquen l'agenda parlamentària i la manera com els aborden els seus protagonistes. José Montilla va respondre les preguntes que li van formular: Artur Mas (CiU), sobre la contenció de la despesa i el nou sistema de finançament; Núria Segú (SOC-CpC), sobre la posada en funcionament de la nova terminal de l'aeroport de Barcelona i el seu impacte en l'economia; Joan Puigcercós (ERC), sobre el desplegament de l'estatut i el risc d'involució autonòmica; Daniel Sirera (PPC), sobre el resultat de les eleccions europees; Jordi Miralles (ICV-EUiA), sobre les noves promeses del president del govern

de l'estat en relació amb el model de finançament, i Albert Rivera (Grup Mixt), sobre el model de gestió de l'aeroport de Barcelona.

Aquestes quartes jornades van acabar amb una nova trobada entre els representants del Parlament, encapçalats per Ernest Benach, i els de FemCAT, amb el seu president al capdavant. També hi eren presents els presidents dels grups parlamentaris del SOC-CpC, Manuela de Madre, i d'ERC, Joan Puigcercós. Els empresaris van reiterar la seva crida a la unitat dels partits polítics en els temes prioritaris de país, com la lluita contra la crisi i la necessitat d'un pacte d'infraestructures, alhora que van plantejar, com una mesura per afrontar la desafecció política, l'elaboració d'una vegada per totes d'una llei electoral pròpia per a Catalunya que possibiliti que els electors puguin sentir-se més participants i més propers als polítics i a les decisions que prenen.

LA PRODUCCIÓ LEGISLATIVA

BALANÇ FINS EL JULIOL DEL 2009

Llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte

Llei 15/2009, del 22 de juliol, de mediació
en l'àmbit del dret privat

Llei 14/2009, del 22 de juliol, d'aeroports, heliports
i altres infraestructures aeroportuàries

Llei 13/2009, del 22 de juliol, de l'Agència
de l'Habitatge de Catalunya

Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació

Llei 11/2009, del 6 de juliol, de regulació administrativa
dels espectacles públics i les activitats recreatives

Llei 10/2009, del 30 de juny, sobre la localització
i la identificació de les persones desaparegudes
durant la Guerra Civil i la dictadura franquista,
i la dignificació de les fosses comunes

Llei 9/2009, del 30 de juny, de política industrial

Llei 8/2009, del 13 de maig, de modificació de
determinats preceptes relatius a l'interès de demora
del text refós de la Llei de finances públiques de
Catalunya i de la Llei 15/2008, del 23 de desembre, de
pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2009

Llei 7/2009, del 13 de maig, de modificació
de la Llei 14/2008, del 5 de novembre,
de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació
ambiental de plans i programes

Llei 5/2009, del 28 d'abril, dels recursos contra
la qualificació negativa dels títols o les clàusules
concretes en matèria de dret català que s'hagin
d'inscriure en un registre de la propietat,
mercantil o de béns mobles de Catalunya

Llei 4/2009, del 15 d'abril, de l'Institut
de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries

Llei 3/2009, del 10 de març, de regularització i
millora d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics

Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell
de Garanties Estatutàries

Llei 1/2009, del 12 de febrer, de l'Autoritat
Catalana de la Competència

Llei 18/2008, del 23 de desembre, de garantia
i qualitat del subministrament elèctric

Llei 17/2008, del 23 de desembre, de modificació
de la Llei 6/2008, del 13 de maig, del Consell
Nacional de la Cultura i de les Arts

Llei 16/2008, del 23 de desembre,
de mesures fiscals i financeres

Llei 15/2008, del 23 de desembre, de pressupostos
de la Generalitat de Catalunya per al 2009

Llei 14/2008, del 5 de novembre,
de l'Oficina Antifrau de Catalunya

Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la
presidència de la Generalitat i del Govern

Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial

Llei 11/2008, del 31 de juliol, de modificació de la Llei 7/1993, del 30 de setembre, de carreteres

Llei 10/2008, del 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions

Llei 9/2008, del 10 de juliol, de modificació de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus

Llei 8/2008, del 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels canons sobre la disposició del rebuig dels residus

Llei 7/2008, del 5 de juny, de modificació de la Llei 16/2007, del 21 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2008

Llei 6/2008, del 13 de maig, del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts

Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista

Llei 4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques

Llei 3/2008, del 23 d'abril, de l'exercici de les professions de l'esport

Llei 2/2008, de l'11 d'abril, de modificació de la Llei 10/1994, de l'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra

Llei 1/2008, del 20 de febrer, de contractes de conreu

Llei 18/2007, del 28 de desembre, del dret a l'habitatge

Llei 17/2007, del 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres

Llei 16/2007, del 21 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2008

Llei 15/2007, del 5 de desembre, de l'Agència Catalana de Turisme

Llei 14/2007, del 5 de desembre, de l'Institut Català Internacional per la Pau

Llei 13/2007, del 31 d'octubre, del Memorial Democràtic

Llei 12/2007, de l'11 d'octubre, de serveis socials

Llei 11/2007, de l'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Llei 10/2007, del 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya

Llei 9/2007, del 30 de juliol, del Centre d'Atenció i Gestió de Trucades d'Urgència 112 Catalunya

Llei 8/2007, del 30 de juliol, de l'Institut Català de la Salut

Llei 7/2007, del 17 de juliol, de l'Agència Tributària de Catalunya

Llei 6/2007, del 17 de juliol, del Centre d'Estudis d'Opinió

Llei 5/2007, del 4 de juliol, de mesures fiscals i financeres

Llei 4/2007, del 4 de juliol, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2007

Llei 3/2007, del 4 de juliol, de l'obra pública

Llei 2/2007, del 5 de juny, del Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya

Llei 1/2007, del 5 de juny, del Consell de Relacions Laborals

RELACIÓ DE PARTICIPANTS

MESA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

M. H. Sr. Ernest Benach i Pascual, president
I. Sr. Lluís M. Corominas i Díaz, vicepresident segon
I. Sr. Antoni Castellà i Clavé, secretari segon

EXPRESIDENT DEL PARLAMENT - PONENT TAULA RODONA

M. H. Sr. Joan Rigol i Roig, expresident del Parlament

PRESIDENTS DE GRUPS PARLAMENTARIS

I. Sra. Manuela de Madre i Ortega, presidenta de Grup
G.P. de Socialistes - Ciutadans pel Canvi
H. Sr. Joan Puigcercós i Boixassa, president de Grup
G.P. d'Esquerra Republicana de Catalunya
Excm. Sr. Daniel Sirera i Bellés, president de Grup
G.P. Partit Popular
I. Sr. Albert Rivera Díaz, president de Grup-portaveu
Grup Mixt

DIPUTATS

I. Sra. Meritxell Borràs i Solé, G.P. Convergència i Unió
I. Sr. Eudald Casadesús i Barceló, G.P. Convergència
i Unió
I. Sr. Benet Maimí i Pou, G.P. Convergència i Unió

I. Sr. Carles Pellicer i Punyed, G.P. Convergència i Unió
I. Sra. Montserrat Ribera i Puig, G.P. Convergència
i Unió
I. Sra. Meritxell Ruiz i Isern, G.P. Convergència i Unió
I. Sr. Josep Rull i Andreu, G.P. Convergència i Unió

H. Sra. Carme Figueras i Siñol, portaveu adjunta
del G.P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi
I. Sra. Pia Bosch i Codolà, G.P. Socialistes - Ciutadans
pel Canvi
I. Sra. Montserrat Capdevila i Tatché, G.P. Socialistes -
Ciutadans pel Canvi
I. Sr. Josep Casajuana i Pladellorens, G.P. Socialistes -
Ciutadans pel Canvi
I. Sra. Teresa Estruch i Mestres, G.P. Socialistes -
Ciutadans pel Canvi
I. Sr. Roberto E. Labandera i Ganachipi,
G.P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi
I. Sra. Rocío Martínez-Sampere i Rodrigo,
G.P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

H. Sra. Anna Simó i Castelló, portaveu
del G.P. d'Esquerra Republicana de Catalunya
I. Sra. Patrícia Gomà i Pons, portaveu adjunta
del G.P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

I. Sr. Pere Aragonès i Garcia, G.P. d'Esquerra
Republicana de Catalunya

I. Sra. Maria Àngels Cabasés i Piqué, G.P. d'Esquerra
Republicana de Catalunya

I. Sr. Miquel Carrillo i Giralt, G.P. d'Esquerra
Republicana de Catalunya

I. Sra. Maria Mercè Roca i Perich, G.P. d'Esquerra
Republicana de Catalunya

H. Sr. Xavier Vendrell i Segura, G.P. d'Esquerra
Republicana de Catalunya

I. Sr. Santiago Rodríguez i Serra, G.P. Partit Popular
de Catalunya

I. Sra. Laia Ortiz i Castellví, G.P. Iniciativa per
Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa

I. Sr. José Domingo i Domingo, portaveu adjunt
del Grup Mixt

ADMINISTRACIÓ PARLAMENTÀRIA

Sra. Imma Folchi i Bonafonte, secretària general

Sr. Antoni Bayona i Rocamora, director de l'Oficina
de Dret Comparat i Relacions Interparlamentàries

Sr. David Pol i Torruella, oïdor de comptes

Sra. Gemma Menéndez i Cahué, cap del Departament
d'Informàtica i Telecomunicacions

Sr. Josep Escudé i Pont, cap del Departament
de Comunicació i relator de les jornades

Sra. Francesca Guardiola, cap de l'Àrea d'Atenció
Parlamentària

DIRECTIUS I EMPRESARIS

Sr. Josep Mateu, director general del RACC

Sr. Albert Esteve, president de Laboratoris Esteve

Sr. Germán Ramón-Cortés, president
de ParadigmaFCM

Sr. Carles Sumarroca, conseller delegat del Grup Emte

Sr. Joaquim Boixareu, conseller delegat d'Irestal Group

Sr. Xavier Cambra, president de Dèria Editors

Sr. Xavier Albertí, gerent de Joaquim Albertí SA

Sr. Jaume Alsina, president d'Encofrats Alsina

Sr. Ricard Aubert, conseller delegat de Simon

Sr. Jordi Bagó, conseller delegat del Grup Serhs

Sr. Ramon Carbonell, conseller delegat de Copcisa

Sr. Ramon Casals, president de la Fundació
PricewaterhouseCoopers

Sr. Jordi Cuixart, director general d'Aranow Packaging

Sr. Joan Font, president i director general de Bon Preu

Sr. Eduard Geli, soci d'Uría Menéndez

Sr. Carles Grau, director de Microsoft a Catalunya

Sr. Oriol Guixà, conseller delegat de La Farga Lacambra

Sr. Joan Gummà, vicepresident d'Abantia

Sr. Josep M. Lloreda, gerent de KH Lloreda

Sr. Josep Miarnau, conseller delegat del Grupo Comsa

Sr. David Nogareda, conseller delegat de Laboratoris
Hipra

Sr. Jordi Pujol, conseller delegat de Prefabricats Pujol

Sr. Jaume Sanabras, conseller delegat d'EKMGroup
Human Capital

Sr. Lluís Rullán, president de Port Aventura

Sr. Miquel Teixidor, president de Genaker

Sra. Teresa Navarro, secretària tècnica de FemCAT

RELACIÓ D'ACTIVITATS

Dimarts, 16 de juny de 2009

16.00h INICI DEL PROGRAMA

Benvinguda i inauguració, a càrrec del M. H. Sr. Ernest Benach i Pasqual, president del Parlament

PARLAMENTS

Sr. Josep Mateu, president de FemCAT i director general del RACC

Sr. Joan Gummà, vicepresident d'Abantia i responsable del projecte "Empreses i Parlamentaris" a FemCAT

16.45h PRESENTACIÓ:

"Què és i què fa el Parlament de Catalunya", a càrrec del M. H. Sr. Ernest Benach i Pasqual, president del Parlament

TAULA RODONA

"Política i Societat: crisi econòmica i la desafecció política i el paper del Parlament de Catalunya en aquest context"

Intervenció del M. H. Sr. Joan Rigol, expresident del Parlament de Catalunya i conductor de la taula rodona

Intervencions i debat dels diputats els directius i empresaris, i els assistents

Dimecres, 17 de juny de 2009

12.00h CONTINUACIÓ DEL PROGRAMA

EXPOSICIONS TÈCNIQUES

Parlament de benvinguda, a càrrec de la Sra. Imma Folchi, secretària general del Parlament

Instruments de participació ciutadana a l'activitat parlamentària, a càrrec del Sr. Antoni Bayona, director de l'Oficina de Dret Comparat i Relacions Interparlamentàries del Parlament

Les noves tecnologies al Parlament, a càrrec del Sr. Josep Escudé, cap del Departament de Comunicació i de la Sra. Gemma Menéndez, cap del Departament d'Informàtica i Telecomunicacions del Parlament

La gestió del pressupost del Parlament de Catalunya, a càrrec del Sr. David Pol, oïdor de comptes del Parlament

14.00h DINAR INSTITUCIONAL AMB DEBAT
Restaurant del Parlament

16.00h SEGUIMENT EN DIRECTE, PELS DIRECTIUS I EMPRESARIS, DE LES PREGUNTES AMB RESPOSTA ORAL
Saló de sessions

17.15h FI DEL PROGRAMA
Comiat

